

CUPRINS

1. Lucruri cu privire la Domnul Isus....pag. 2
2. Nașterea din nou.....pag. 6

1. Lucruri cu privire la Domnul Isus

Scriptura ne spune că în zilele de la urmă, vor fi vremuri grele. Ne aflăm la 2000 de ani distanță de la prezența Domnului Isus pe pământ, ceea ce face ca mesajul Lui să fie tot mai puțin actual și tot mai puțin auzit.

Pentru mulți dintre noi Evanghelia lui Hristos nu mai conține decât doar câteva cuvinte care se referă la lucrarea de la cruce, pe care ne zic unii, dacă le vom crede vom primi în dar mântuirea.

S-a ajuns ca astăzi foarte mulți dintre noi să îi acordăm Domnului Isus doar o atenție declarativă din buze, fără să înțelegem ce vrea cu adevărat de la noi. (Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Isaia 29:13)

Nu conștientizăm că El este prezent în fiecare moment al vieții noastre și că trebuie să trăim în prezența Lui și în frică de El, după învățăturile Lui. (Și iată că Eu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin. (Matei 28:20)

Și aceasta se întâmplă pentru că alocăm puțin timp pentru a cerceta învățăturile Domnului pe care ni le-a adus de la Tatăl. Domnul Isus ne avertizează de riscul rătăcirii datorat lipsei cunoașterii scripturii. (Isus le-a zis: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile. Matei 22:29)

Putem spune că majoritatea dintre noi nu cunoaștem planul mântuirii direct de la Domnul Isus. Știm cum putem fi mântuiți doar de la cei ce ne predică astăzi.

Dacă suntem membri într-o biserică și vom face un calcul la sfârșitul unui an, putem observa că cca 90-95 % din predici au fost din diverse locuri din Biblie, dar nu din Evanghelie.

Sau dacă totuși se predică din Evanghelie nu sunt predicate învățăturile Lui și acest lucru se întâmplă pentru că astăzi multe învățături ale Domnului nu sunt acceptate.

Ex. Dacă biserica acceptă serviciul militar care include și jurământul, sau se judecă pentru clădire, teren, drepturi... nu va putea predica niciodată ceea ce a predicat Domnul. (Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ți ia și cămașa. Luca 6:29)

Putem spune că am părăsit învățăturile care ne dau viață și am primit altele de la oameni. (Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă. Ieremia 2:13) Așa s-a ajuns ca oamenii să afirme în rugăciunile lor că sunt mântuiți doar prin credința în jertfa Lui, ceea ce nu este scris nicăieri în Scriptură.

Când se va pune problema mântuirii, n-o să auzim ce a spus Domnul despre mântuire pentru că El condiționează mântuirea de ascultare, ci o să auzim: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Efeseni 2:8) Un verset care este adevărat, dar care dacă este luat singur nu ne obligă la mare lucru.

De aceea ar fi bine să ne întrebăm: Înțelegem noi cine este cu adevărat Domnul Isus? Înțelegem de ce a venit pe pământ, știm cum trebuie să ne raportăm la El?

Cu toate că Dumnezeu a spus ca să ascultăm de Cel pe care l-a trimis El, acest adevăr este atât de diluat, încât astăzi nu mai credem ce s-a spus acum două mii de ani.

Cu toate că găsim scris că dacă nu vom asculta de El vom fi pieri, totuși nu înțelegem de ce trebuie să ascultăm și nu înțelegem în ce fel trebuie să ascultăm. (Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului. Fapte 3:23; Cel ce vine din cer, este mai presus de toți. Ioan 3:31)

Frica pe care o avem astăzi față de Domnul este doar o învățătură de datină omenească. (Frica pe care o are de Mine, nu este decât o învățătură de datină omenească. Isaia 29:13)

Cu toate că numai Domnul Isus este calea, adevărul și viața și nimeni nu poate veni la Dumnezeu pe altă cale, astăzi acest adevăr este tot mai puțin important. (Isus i-a zis: Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Ioan 14:6)

Cuvântul lui Hristos a stat la baza mântuirii celor trei mii de oameni și la mulți alții ca dealtfel și la baza mântuirii ucenicilor Domnului. Același Cuvânt a lui Hristos stă și la baza mântuirii noastre a tuturor.

De la El au învățat ucenicii Lui ca dealtfel și noi, ceea ce trebuie să facem pentru a fi mântuiți. El a venit pe pământ că noi să avem viață prin El. (Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug. Ioan 10:10)

Dacă vom face din mântuire ținta cercetărilor și căutărilor noastre, Duhul Sfânt ne va descoperi că trebuie să cercetăm ce a spus Cel ce este mai presus de toți, pentru că la El sunt cuvintele vieții veșnice/mântuirii noastre. („Doamne” I-a răspuns Simon Petru, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Ioan 6:68)

Domnul este mai presus de toți, El ne-a adus constituția/legile care guvernează Împărăția lui Dumnezeu. Domnul Isus le mai numește poruncile Mele, sau cuvintele Mele, în scriptură purtând denumirea de Cuvântul Domnului.

Cu tristețe observăm că astăzi când se discută despre mântuire, se vorbește doar ce au spus ucenicii, iar cuvintele Domnului nu sunt amintite deloc, sau aproape deloc. (Ex. Efeseni capitolul 2, Romani, Galateni)

În ceea ce urmează, noi vom face puțin diferit. Ne propunem să cercetăm pașii mântuirii, parcurgând învățăturile Domnului Isus, închipuindu-ne că ne aflăm doar în prezența Domnului și nu avem la dispoziție decât învățăturile Lui. Așa vom fi nevoiți să aflăm și să cercetăm doar din ce ne-a învățat El în cele 4 Evanghelii.

Abia după ce aflăm de la Domnul Isus tot ce ne-a învățat, pentru a înțelege/întări mai bine cuvintele Domnului vom deschide epistolele să vedem și ce au spus apostolii care suntem încredințați că și ei vor explica de fapt tot învățăturile Domnului pentru că ei au învățat tot de la Domnul.

E bine să înțelegem că epistolele sunt pentru a explica mai în detaliu ce a spus Domnul, nu sunt un întreg din care să putem înțelege totul. Domnul Isus constituie întregul, El este adevărul. (Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Ioan 14:6)

Să fim încredințați că Domnul este la fel de prezent prin Duhul sfânt cum a fost și imediat după plecarea Lui. (Isus Hristos este același ieri și azi și în veci! Evrei 13:8)

Așa cum a fost cu ucenicii așa este și cu noi. (Duhul adevărului... rămâne cu voi, și va fi în voi. Ioan 14:17)

Este cu mine când mă scol, în timpul zilei, când mă culc. (Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști, știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul. Psalmi 139:1-4)

Învățăturile Lui sunt aceleași și sunt la fel de actuale cum au fost pentru ucenicii Domnului. Și noi trebuie să trăim după aceste învățături.

Citind faptele apostolilor putem observa că imediat după plecarea Lui, ucenicii s-au răspândit și au vestit oamenilor Cuvântul Domnului care era atât de actual în inima lor.

Hristos - Cuvântul lui Dumnezeu

Un detaliu extrem de important care trebuie să-l reținem este că Domnul Isus este chiar Cuvântul lui Dumnezeu. (La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și *Cuvântul era Dumnezeu*. Ioan 1:1, 2; Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.” Apocalipsa 19:13) Nu poți crede în Domnul Isus, fără să crezi cuvintele Lui.

El este Cuvântul lui Dumnezeu care s-a pogorât din cer. (Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi. Ioan 1:14)

Este Pâinea vie care s-a pogorât din cer (Eu sunt Pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit. Pânea, care se pogoară din cer, este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară. Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; Ioan 6:48- 51)

Tot ce a vorbit Domnul Isus este ce i-a spus Tatăl, nu a spus nimic de la El, de aceea este numit Cuvântul lui Dumnezeu. (Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea lucrurile pe care le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.” Ioan 12:49, 50)

Domnul Isus spune că a fost trimis să ne aducă acest Cuvânt din partea lui Dumnezeu. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți; *fiindcă pentru aceasta am fost trimis*. Luca 4:43)

A fost trimis din cer să ne vorbească despre tot ce a văzut și a auzit în această Împărăție cerească, să ne învețe legile care guvernează în ea. (Cel ce vine din cer, este mai presus de toți; El mărturisește ce a văzut și a auzit. Ioan 3:31)

El ne-a adus acest Cuvânt ca oricine-l primește/crede să aibă viață veșnică și să nu vină la judecată. (Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit. Marcu 16:15)

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, *are viața veșnică, și nu vine la judecată*, ci a trecut din moarte la viață. Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi

glasul Fiului lui Dumnezeu, și ceice-l vor asculta, vor învia.” (Ioan 5:24, 25)

Insemnătatea Cuvântului lui Hristos

– Prin Cuvântul Domnului suntem născuți din nou. (Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin *Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*. Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie. 1 Petru 1:23, 25)

– Dacă am primit și rămânem în Cuvântul Domnului suntem ucenicii Lui. (Și a zis Iudeilor, care crezuseră în El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, Sunteți într-adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.” Ioan 8:31, 32)

„Eu Sunt Vița, voi Sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă.” (Ioan 15:5)

Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele cereți orice veți vrea, și vi se va da. (Ioan 15:7)

– Dacă păzim Cuvântul Domnului nu vom vedea moartea. (Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.” Ioan 8:51)

De aceea este cerința ca Cuvântul Lui Hristos/Cuvântul vieții trebuie să locuiască în inima noastră și să-l păzim. (Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Coloseni 3:16)

Numai împlinind această cerință, fiecare gând al nostru îl putem face rob ascultării de Cuvântul lui Hristos.

1. Ce se întâmplă dacă nu primim/nu credem Cuvântul?

– Cei ce aud Cuvântul Împărăției și nu-l înțeleg. (vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui; Sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

– Domnul Isus ne avertizează că nu se poate intra în Împărăția Lui dacă nesocotim cuvintele Lui: „Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.” (Ioan 12:48) Nu putem să fim mântuiți, să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu.

2. Ce se întâmplă dacă nu rămânem în Cuvântul Lui/dacă nu-l păzim?

„De ce-Mi ziceți: „Doamne, Doamnel!” și nu faceți ce spun Eu? ...cine aude și nu face, se aseamăna cu un om, care a zidit o casă pe pământ, fără temelie. Și s-a năpustit și vioiul asupra ei, ea s-a prăbușit îndată, și prăbușirea acestei case a fost mare.” (Luca 6:46)

Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; (Ioan 15:6)

Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește... (Ioan 12:47)

3. Verificare

Cine zice: „Îl cunosc” și nu păzește poruncile Lui, *este un mincinos, și adevărul nu este în el.* (1 Ioan 2:4)

„Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.” (Ioan 18:37)

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.” (Ioan 10:27)

„Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvântul, pe care-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis. (Ioan 14:24)

„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” (Fapte 4:12)

„Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. (Ioan 14:6)

Domnul Isus este mai presus de toți. El este păstorul oilor, oile merg după El și ascultă glasul Lui. Nu merg deloc după un străin. El este capul bisericii și își îngrijește cu drag biserica.

2. Nașterea din nou

Pentru a avea o explicație cât mai limpede în ceea ce privește nașterea din nou, Domnul Isus ne vorbește în multe pasaje din Evanghelie. Un lucru pe care-l putem observa este că termenii: nașterea din nou, mântuirea și viața veșnică au un numitor comun.

Pentru a arăta legătura dintre acești termeni ne vom folosi de câteva versete: Matei 13:19-23 – pilda semănătorului; Matei 10:22 – răbdarea; Matei 28:19-20 – marea trimitere; Marcu 4:3-20 – pilda semănătorului; Marcu 16:15, 16 – marea trimitere; Luca 8:10-15 – pilda semănătorului; Luca 9:23 – lepădarea de sine; Luca 14:26 - ucenicia; Ioan 3:3-7 – nașterea din nou, Ioan 3:16 – viața veșnică; Ioan 4:10 femeia de la fântână; Ioan 5:24 – cine ascultă cuvintele sale are viața veșnică; Ioan 8:31, 51 – cine păzește Cuvântul nu va vedea moartea; Ioan 10:4; Ioan 12:48; Ioan 14:23; Ioan 15:1-14; Ioan 16:13; Ioan 17:3, 8;

Nașterea din nou Pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu și pentru a putea intra în ea Domnul Isus ne spune că trebuie să ne naștem din nou. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.; Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.; Trebuie să vă nașteți din nou! Ioan 3:3, 5, 7)

Scriptura ne mai arată că trebuie să ne naștem din Dumnezeu, să fim fi copii Lui și în final să fim ca El. (Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; **născuți** nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci **din Dumnezeu**. Ioan 1:12, 13; Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, **vom fi ca El**. 1 Ioan 3:2)

Ne întâlnim cu două afirmații ambele fiind adevărate:

– născuți din Dumnezeu (Ioan 1:13)

– din apă și din Duh (Ioan 3:5)

În conversația de la fântână cu femeia samariteancă, ca și în ziua cea mare a praznicului (Ioan 7:37), Domnul Isus vorbește despre o **apă vie** (El ți-ar fi dat apă vie. Ioan 4:10), pe care cei ce o vor bea vor avea viață veșnică. (Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică. Ioan 4:14)

„În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare, și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” (Ioan 7:37, 38)

În aceste pasaje este limpede că apa pe care o oferă Domnul Isus nu este apa naturală. Dacă cercetăm cu atenție scriptura, ea ne arată ce apă vie ne oferă Domnul Isus. (Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit. Ioan 17:8; Cuvintele pe care vi le-am spus Eu, Sunt duh și viață. Ioan 6:63; Le-am dat Cuvântul Tău. Ioan 17:14;)

Dacă suntem atenți vom observa că toate învățăturile Domnului Isus converg spre un singur înțeles: Apa vie este Cuvântul vieții. (Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri... cu privire la Cuvântul vieții. 1 Ioan 1:1)

Dacă luăm afirmația Dumnului Isus din nou: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3:5) putem concluziona că cine nu se naște din apa vie care sunt de fapt Cuvintele lui Hristos și din Duh nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.

Viata veșnică Domnul Isus ne învață tot ce este necesar ca să înțelegem ce trebuie să facem ca să fim mântuiți, să câștigăm viață veșnică.

El ne arată modul în care putem să câștigăm mântuirea/viața veșnică. Când ne vorbește despre viața veșnică ne spune câteva lucruri.

Un prim lucru pe care ni-l spune, este că pentru a avea viața veșnică este necesară credința. (Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Ioan 3:16)

Un al doilea lucru, este că pentru a avea viața veșnică trebuie să auzim și să primim cuvintele Lui. (Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și ceice-l vor asculta, vor învia. Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. Ioan 5:25, 24)

Un alt lucru de care depinde viața veșnică este păzirea Cuvântului pe care îl auzim. De nenumărate ori ne arată importanța păzirii Cuvintelor rostite de El. (Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea. Ioan 8:51)

Aceste afirmații ne duc la concluzia că primirea Cuvântului este sinonimă cu credința în El. (Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit. Ioan 17:8)

Mântuire Când Domnul Isus ne vorbește despre mântuirea sufletului nostru, El leagă mântuirea de credință. Ceea ce spune Pavel că prin credință suntem mântuiți

(Efeseni 2:8), aceea spune și Domnul Isus, numai că la Domnul găsim și explicația pe larg ce înseamnă să ai credință în El.

Un prim lucru îl găsim în marea trimitere. Domnul Isus le poruncește ucenicilor să propovăduiască Evanghelia/Cuvântul Lui. Cei ce vor crede vor fi mântuiți. (Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. *Cine va crede* și se va boteza, va fi mântuit; dar *cine nu va crede*, va fi osândit. Marcu 16:15, 16)

Ucenicii Domnului (Matei, Marcu, Luca) au înțeles că primirea Cuvântului este totuna cu credința în cuvintele spuse de Domnul.

Ei folosesc în pilda semănătorului ca condiție pentru *mântuire*, doi termeni: *primirea Cuvântului* și credința în ce spune El. (Aceștia Sunt cei ce aud Cuvântul, îl primesc, și fac roadă. Marcu 4:20; diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți.; Sunt aceia cari, când aud Cuvântul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar când vine ispita, cad. Luca 8:13;)

Pentru a te naște din Cuvânt, trebuie să-l auzi. Această învățătură o găsim și la Apostolul Pavel. Nu poți crede ceva ce nu a ajuns la urechile tale. Credința care mântuiește vine în urma auzirii Cuvântului lui Hristos. (Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos. Romani 10:17)

Dacă nesocotim cuvintele spuse de El, aceasta ne dă osândă veșnică/nu suntem mântuiți. (Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum, *Sunt cei ce aud*; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să *creadă, și să fie mântuiți*. Luca 8:12)

Domnul Isus ne avertizează că nu se poate intra în Împărăția Lui dacă nesocotim cuvintele Lui: „Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.” (Ioan 12:48) Nu putem să fim mântuiți, să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu fără să ne naștem din nou, din Cuvântul lui Dumnezeu și din Duh.

Sămânța -Cuvântul lui Dumnezeu Pentru a arată cât mai limpede existența legăturii dintre Cuvintele Lui și nașterea din nou, Domnul Isus mai aduce înaintea noastră o ilustrație foarte elocventă pe care o regăsim relatată în trei evanghelii.

Aceasta este pilda semănătorului unde Cuvântul este descris ca fiind Sămânța din care pornește viața nouă.

Astfel în pilda semănătorului vom regăsi patru categorii de oameni:

1. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și nu-l înțeleg. (Sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

2. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc până la o vreme. (Sămânța căzută în locuri stâncoase. Matei 13:20)

3. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc, dar îngrijorările veacului... (Sămânța căzută între spini. Matei 13:22)

4. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc într-o inimă bună... (Sămânța căzută în pământ bun. Matei 13:23)

A patra categorie, ca dealtfel singura care este acceptată de Dumnezeu, este o

inimă bună care primește sămânța/Cuvântul sădit în inima lui, și apoi prin lucrarea Duhului face rod în răbdare.

Așa cum orice naștere biologică (fie plante, fie animale, fie om) are la bază o **sămânță**, așa este și *nașterea din nou*; nu se poate produce dacă nu are această Sămânță ca element de bază, pe care apostolul Matei îl numește Cuvântul privitor la Împărăție/Cuvântul Împărăției, iar Luca îl numește Cuvântul lui Dumnezeu. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

La nașterea unei plante participă trei elemente principale: pământul, sămânța și apa. Similar cu nașterea biologică, Scriptura vorbește tot de trei elemente care participă la nașterea din nou.

Inima omului este asemănată cu pământul. (*Sămânța*, care a căzut pe *pământ bun*, sunt aceia cari, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o *inimă bună* și curată, și fac rod în răbdare. Luca 8:15)

Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui din care pornește viața, este Sămânța. (**Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu.** Luca 8:11)

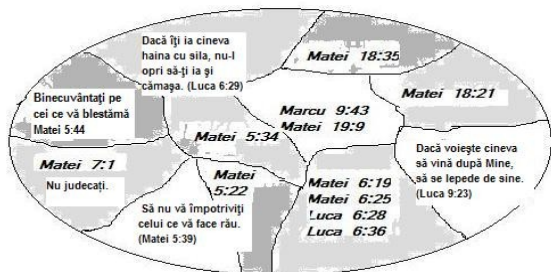
Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu. Așa cum din sămânță nu încolțește planta dacă nu are apă, nici fără Duhul Sfânt nu începe viața nouă. (... prin *înnoirea* făcută de Duhul. Tit 3:5)

Ucenicii au înțeles învățătura Domnului Isus și ne întăresc ceea ce a spus Domnul. Apostolul Iacov ne vorbește de Cuvântul Domnului Isus/sămânța sădită în inima omului. (Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului. Iacov 1:18)

La fel ne amintește și apostolul Petru despre această sămânță care este Cuvântul lui Hristos/învățăturile Lui. (Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac. Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie. 1 Petru 1:23, 25)

Știm că sămânța biologică conține toate elementele necesare încolțirii noii vieți.

Așa este și Cuvântul lui Hristos conține toate elementele necesare încolțirii vieții noi, de sus, din Dumnezeu. Roadele noastre vor avea în componența lor sămânța vie din care a pornit viața, pe care trebuie să o sădim și noi la rândul nostru în alți oameni. (ex. bobul de grâu va avea ca rod mai multe boabe de grâu)

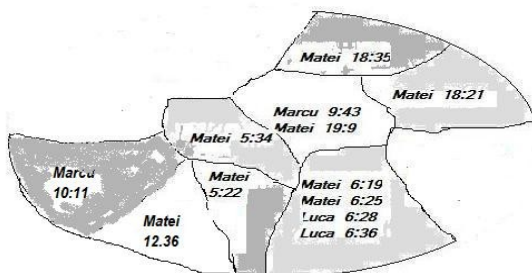
În figura de mai sus am schițat din ce este compusă această sămânță și trebuie

să menționăm că ea conține în fapt toate învățăturile Domnului Isus.

Această Sămânță/Cuvântul Împărăției are o notă aparte de restul scripturii vechi testamentare. Din ea trebuie să dea viața nouă.

Dacă nu înțelegem, neprimind tot ce a zis El, sămânța nu încolțește. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19; Cei închipuiți în sămânța căzută lângă drum, Sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia Cuvântul din inima lor, ca nu cumva să creadă, și să fie mântuiți. Luca 8:12)

De aceea este foarte important să înțelegem că această naștere nu se produce dacă sămânța are fragmente rupte din ea. Dacă nu primim învățăturile Domnului cu privire la neîmpotrivire, judecată, lepădarea de sine... cum va porni viața nouă? (toate lucrurile sau făcut noi, cele vechi sau dus)

În figura de mai sus este ilustrată o sămânță din care lipsesc învățături cum ar fi: „Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit.” (Matei 12:36) Dacă ne plac glumele și alte lucruri asemănătoare sunt semne că nu am primit acest Cuvânt al Domnului cu privire la cuvintele nefolositoare.

„Apoi a zis tuturor: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.” (Luca 9:23)

„Atunci Isus le-a zis: „Dați, deci, Cezarului ce este al Cezarului.” (Marcu 12:17) „Oricine își lasă nevasta, și ia pe alta de nevastă, precurvește față de ea. (Marcu 10:11)

Învățăturile Domnului Isus sunt strict necesare pentru a imprima în noi *însușirile Lui*, pentru a ne remodela după chipul Lui. (Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce Sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind *lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu*. 2 Corinteni 4:3)

Evanghelia lui Hristos reflectă chipul lui Dumnezeu din care ne naștem. Duhul Sfânt, va lua din Sămânța sădită în noi fiecare *învățătură în parte* și va lucra cu noi pentru desăvârșirea noastră (Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit. Ioan 16:13; Vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de **tot ce v-am spus Eu**. Ioan 14:26)

Noua viață din Împărăție (ca cetățeni ai Împărăției) se trăiește după criteriile noi. Cele vechi sunt aruncate. (modul vechi de viață, respectiv minciuna, viclenia, hoția, defăimarea/vorbirea de rău, mândria, mânia, judecarea celorlalți...)

„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5:17)

Vom aduce în atenția noastră una din învățăturile Împărăției, a Evangheliei păcii: „Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.” Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celalt.” (Matei 5:38)

(Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul! Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fiii ai lui Dumnezeu! Matei 5:5, 9)

Cei ce aud acest Cuvânt al Împărăției și care își spun: „*Cum să nu ne împotrivism dacă vrea să ne ia ce este al nostru!*”, nu înțeleg mesajul Domnului care este pentru ei o taină a Împărăției păcii, prin urmare vine diavolul și ia ce s-a sădit în inima lor ca nu cumva să creadă Cuvântul și să fie mântuiți. (Luca 8:11, 12)

„Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui.” (Matei 13:19)

Dacă nu primim cu blândețe Cuvântul sădit în noi, fiind în acord cu cei ce se înrolează în instituții care practică împotrivirea și jurământul, ex. armată, poliție, jandarmerie etc. cu siguranță nu v-a încolți ce s-a sădit, nu începe noua viață.

Un alt exemplu vizibil este învățătura Domnului cu privire la cel ce vrea să ne ia cu sila ale noastre. (Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40; Celuice-ți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi. Luca 6:30)

Cine crede că pentru obținerea drepturilor, ne putem folosi de mijloacele puse la dispoziție de lumea seculară (ex. justiție), fiind de acord cu procesele pentru revendicări de clădiri, terenuri etc. îl nesocotește pe Hristos neținând seama de învățătura Lui. (a se vedea multe cazuri în care Biserici aparținând diverselor mișcări religioase nesocotind Cuvântul Domnului, s-au judecat/sau apărât în procese pentru proprietățile sau drepturile lor)

Să înțelegem bine că dacă nesocotim aceste cuvinte ale Împărăției, care sunt sădite în inima noastră, nu se va putea produce nașterea din nou, de sus, din Dumnezeu. (Primiți cu blândeță Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21)

Prin aceste acțiuni nesocotim lucrarea Cuvântului lui Hristos și a Duhului Sfânt în noi, care conduc la Roadele Duhului, în cazurile amintite *Îndelunga Răbdare, Bunătatea*. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:2)

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viață nouă și aceasta va fi *o viață de ucenicie/rob* al Lui. (Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26)

Nașterea din nou nu se produce fără ca eu să renunț la omul cel vechi și fără ca

să mă supun lui Hristos. (V-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui. Coloseni 3:9)

Întrebări pentru cercetare personală:

– Când l-am primit ca Domn al vieții mele, am primit și Cuvintele Lui? (Ioan5:24)

– Am primit Cuvântul care a fost sădit în inima mea, sau doar fragmente din acest Cuvânt?

– Este El Domnul vieții mele, sau sunt doar la stadiul de ai zice Doamne, Doamne, fără să fac ce spune El?

– Este vreo învățătură a Domnului pe care să o nesocotesc? (verifică-te cu: Matei 12:36; Matei 18:9, 10-Tit 3:2; Matei 5:38-48; Luca 9:23; Luca 14:26)

– Este vreuna cu care să nu fiu de acord? (verifică-te cu Ioan 13:13- 17; Marcu 10:11, 12; Matei 19:9; Matei 22:21)

– Împlinesc condițiile premergătoare nașterii din nou, de sus?

– M-am lepădat de mine însumi, m-am golit de mine lăsând Cuvântul sădit în mine să lucreze? (Luca 9:23)

– Îndeplinesc condiția necesară pentru a fi ucenicul Domnului? („Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26, 27)

Să fim foarte atenți la aceste lucruri pentru că Domnul Isus ne avertizează că nu se poate intra în Împărăția Lui dacă nesocotim cuvintele Lui: „Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.” (Ioan 12:48)